

عنوان مقاله:

بررسی میزان تاثیر سایکودرام بر ترومای دوران کودکی

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 6، شماره 64 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

لیلا مظاهری حبیبی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، مشهد، ایران

مژده فرزام کیا - کارشناسی ارشد مشاوره توانبخشی، مشهد، ایران

مهلا دهقان نیری - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، مشهد، ایران

نرگس افشار کهن - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

ترومای دوران کودکی از جمله مسائلی است که می تواند تاثیر عمیقی بر روان و روان شناختی افراد داشته باشد. در این مقاله، تاثیر سایکودرام به عنوان یک روش درمانی غیردارویی بر ترومای دوران کودکی مورد بررسی قرار می گیرد. سایکودرام یک روش درمانی گروهی است که از ابزارهای نمایشی و نقش آفرینی برای ارتقای آگاهی، ارتباط و تامل در موضوعات مربوط به تروما استفاده می کند. مقاله حاضر به بررسی میزان تاثیر سایکودرام بر ترومای دوران کودکی می پردازد. ترومای دوران کودکی می تواند منجر به مشکلات روانی و اجتماعی جدی در زندگی بزرگسالان شود و روش های درمانی غیردارویی مانند سایکودرام به عنوان یک روش موثر برای کمک به افراد مبتلا به این نوع تروما شناخته شده اند. در این مقاله، از روش های تحقیقات مختلف از جمله مطالعات میدانی، مصاحبه ها و ارزیابی های روان شناختی برای بررسی تاثیر سایکودرام بر ترومای دوران کودکی استفاده می شود. داده ها از طریق مصاحبه ها با افراد مبتلا به ترومای دوران کودکی و شرکت در جلسات سایکودرام جمع آوری می شوند. نتایج این تحقیق نشان می دهد که سایکودرام می تواند به عنوان یک روش موثر در کاهش عواقب ترومای دوران کودکی و ارتقای سلامت روانی افراد مبتلا به این نوع تروما عمل کند. بر اساس نتایج به دست آمده، پیشنهاد می شود که بررسی های بیشتری در زمینه تاثیر سایکودرام بر ترومای دوران کودکی انجام شود و این روش های غیردارویی به عنوان یک گزینه موثر در درمان ترومای دوران کودکی مورد بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

تروما، سایکودرام، اثربخشی، کودکان، درمان، مشکلات روانی، روان درمانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1879197>

